

kan disse to fartøjer indgå som hjælpefartøjer ved en større bekæmpelsesaktion.

3 oliepramme, der anvendes som flydende lagerfaciliteter for opsamlet olie.

Herudover rådes over 6 mindre hjælpefartøjer, der alle kan anvendes ved større aktioner og ved bekæmpelse af forurening tæt ved kysten.

Ud over fartøjerne råder Miljøministeriet over specielt materiel, så som flydespærringer til begrænsning af oliens udbredelse samt til koncentring af olien, olieoptagere til opsamling af alle typer af olie, flydecontainere til opbevaring og transport af opsamlet olie, forskelligt specialudstyr til lægtring af havarerede tankskibe samt sporings- og beskyttelsesmateriel til brug i forbindelse med bekæmpelse af kemikalieforurening.

I forbindelse med beredskabets opbygning er det tilstræbt, at nævnte materiel i størst muligt omfang også kan anvendes i forbindelse med bekæmpelse af kemikalieforurening.

Endvidere råder Miljøministeriet over beholdninger af dispergeringsmidler til kemisk bekæmpelse af en olieforurening samt over forskellige typer absorberingsmidler til bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening.

Materiellet til bekæmpelse af olie- og kemikalieforureninger i kystnære farvande og på stranden er stationeret ved det statslige redningsberedskab.

En olieforurening eller en søulykke rapporteres typisk til Søværnets Operative Kommando, hvorfra Miljøministeriet (Miljøstyrelsen) alarmeres. En egentlig bekæmpelsesaktion vil ofte starte som en ren miljøministeriel opgave, men på grund af de danske farvandes beskaffenhed vil en olieforurening kunne nå kysten, hvor det statslige redningsberedskab vil blive sat ind i det kystnære beredskab.

Bestemmelserne åbner dog også mulighed for et samarbejde med andre statslige myndigheder, med amtskommunale myndigheder, herunder embedslægen, ligesom bestemmelserne ikke udelukker samarbejde med private (f.eks. lodser, bjærgningssselskaber, lokale fiskere m.fl.)

Til § 35 og 36

Disse bestemmelser er uændrede i forhold til den gældende lov og fastslår de lokale myndigheders ansvar og opgaver i forbindelse med forurening af havne eller strande og kyster, ligesom miljøministeren bemyndiges til efter forhandling med de berørte organisationer at fastsætte regler om fordelingen af udgifterne i forbindelse hermed mellem havnebestyrelsen, kommunalbestyrelsen, amtsrådet og staten.

En sådan fordeling blev fastlagt ved bekendtgørelse nr. 662 af 26. september 1986. I forhold til kommunerne er der i indværende efterår indgået en ny aftale med Kommunernes Landsforening, hvorefter de kommunale udgifter til strandsanering, som efter den nævnte bekendtgørelse har påhvilet kommunerne fuldt ud, fremover skal fordeles ligeligt mellem kommunerne og staten. En ny bekendtgørelse herom er trådt i kraft den 25. januar 1993.

Til § 37

Denne bestemmelse er ny. Den pålægger alle olietankskibe på 150 BRT og derover og alle andre skibe over 400 BRT at tilvejebringe en beredskabsplan for olieforureningsulykker. Kravet udspringer af OPRC-konventionen, der etablerer et globalt olieberedskabssamarbejde, jf. nærmere omtalen af denne konvention i lovforslagets almindelige bemærkninger.

På baggrund af overvejelser om at udvide det globale beredskab til også at omfatte anden forurening end olieforurening, foreslås tillige en bemyndigelse til at stille krav om beredskabsplaner på skibe, som er indrettet til eller som transporterer skadelige flydende stoffer i bulk, jf. stk. 2.

Der vil på baggrund af stk. 3 blive udstedt en bekendtgørelse med nærmere retningslinier for udarbejdelse, indhold og godkendelse af beredskabsplanerne.

Til kapitel 12

Bestemmelserne i dette kapitel er med enkelte justeringer uændrede i forhold til de gældende bestemmelser. Der er foretaget justeringer og konsekvensrettelser, bl.a. som følge af, at dumpning (bortset fra dumpning af optaget havbundsmateriale) forbydes.

Indberetningsforpligtelsen og dens omfang skal ses i sammenhæng med især beredskabsbestemmelserne og skal sikre en så hurtig og effektiv bekæmpelsesindsats som muligt, således at evt. skadevirkninger begrænses mest muligt.

Til § 38

Bestemmelsen er uændret i forhold til den gældende bestemmelse. Den fastslår, hvem der er ansvarlig for indberetning og i hvilke situationer. Der skal således ske indberetning, når der sker udtømmning i strid med loven eller i force majeure-situationer, ved kollision eller grundstødning eller såfremt der af andre grunde er fare for udtømmning o.a.